

Nils Gerhard Kihlund född 1890 i byn Nyssjöfjärden
 inom Djurkövns församling på gränsen mot Väina.
 Han kom en församlingdag 1930 till mitt hem Norronsjön
 och undrade om han kunde få husrum några dagar som
 blev till veckor och månader. Han hade genom sägner och
 gamla skrifter hört att det fanns guld och silvermalmer i
 Gurberget, och skulle nu undersöka berget. Han var utrustad
 med en slagruta och böjade vagnar i flera dagar, varvid han
 fick utslag på flera ställen. Det kraftigaste utslaget var ovanför
 landsvägen där Kvadrattet går närmast landsvägen. Där böjade
 han ett chakt där han kände undan jord och sten för att nå
 berget. Där arbetade han i flera år under bärmakstiden men
 lyckades aldrig nå berggrunden, varför han så småningom gav
 upp. Han flyttade då till bakviden av berget där en tidigare guld-
 grävare vid namn Jon Jonsson påbörjat en gruva, där fortsatte
 han bessa och spränga så länge krafterna räckte. Det sista
 sprängskottet avladdade han hösten 1945 då han gav upp
 utan att ha hittat någon bryttas malmen. Nils Kihlund mest
 kallad gurbergs-kungen var ett original av stort mått. Han
 var en mångsyttare som inte stod främmande för något arbete.
 Tillsammans då det inte gick arbeta i gruvan högg han timmer hjälpte
 folk med utrymning och grävning av brunnar, husbyggen mm.
 Han skötte även pottblänningen (utvinning av ju från potter) åt
 Mo-Lo i flera årtaliga församlingar. Han hade stark tro på
 övernaturliga ting. Gurmoran (en övernaturlig skymd) sade han
 sig ha träffat åtskilliga gånger.

Jag drar mej till minnas en midsommardagsmorgon då han kom på besök. Mamma ställde frågan, har du inte sovit i natt eftersom du är så södögd, du kanske har varit och träffat gurvmanen, men hon är väl så gammal nu att hon är död. Han svarade efter en stunds tystnad. I natt sovde hon, och det hon har haft är nu i mina fickor. Men det löftet höll hon nog inte utan behöll sin skatt.

Vi småpojkar besökte honom ofta uppe i berget. Han byggde en stuga nere vid landsvägen där vi hjälpte till med spänlagläggningen, stoppa säggnår i raggarna och rämlåken. Vi var även behjälplig med att sno bergbrossen när han skulle boua för sprängskotten. Han hade inte alltid så välställt med maten alla gånger. Vi brukade när han saknade smör för sig på spiskött, vilket vi tyckte var kalas. Han hade god hand med oss småpojkar, förklarade och undusättade oss hur vi skulle göra i olika situationer. En märklig man i många avseenden, arbetade och sparade under vintrarna, köpte mat dynamit brustål smedjöröl samt det han behövde för huts nädtrift. Han var även noggrann med att ha varma kläder. När viten återupptog han arbetet i berget, fortsatte till dess dynamiten och maten var slut, men eftersom han för varje sprängskott väntade sig nå malmstötten brukade han handla ett tag på kredit innan han bringades återuppta förhjämlade i slutet av 40-talet brom stugan uppe i berget ned, han köpte då ett hus här i byn. Han ägnade sig nu mest åt stogsarbete. För han hade sin arbetsplats

